

תשעים ושלושה אישים - חלוצי הישוב ובוניו, אנשי רוח ותרבות, היסטוריונים, רבנים ומדענים

1. אג'ימן ישעיהו - יוזם ומייסד בית עולים ביפו העתיקה ופעל רבות למען הקהילה, העולים והעליה.
2. אולשן יצחק – נולד בקובנה ב-1895. בוגר גימנסיה הרצליה ואוני' לונדון. שרת שלוש שנים בגדוד העברי במלחמת העולם הראשונה, עם קום המדינה נתמנה שופט בית המשפט העליון. ב-1953 התמנה למ"מ נשיא ביהמ"ש העליון ובשנת 1954 לנשיא.
3. אופנברך ז'ק – 1819 – 1880. כותב אופרות ואופרטות מפורסם. היה נגן צ'לו מחונן, מנהל מוסיקלי של "הקומדי פרנסז" - התאטרון הלאומי של צרפת. הלחין בעיקר אופרות קומיות ואופרטות מלאות היתול.
4. אליאש מרים – 1909 – 1987. מייסדת סניף "תורה ועבודה" בבלז שבה היתה הרוח החיה. נבחרה להנהלה הארצית הראשונה של ארגון הפועלות בוועדה השבועית של הפועל המזרחי. נבחרה לוועד הפועל הציוני והשתתפה בכל הקונגרסים הציוניים. עם הקמת ארגון "אמונה" נבחרה לממונה על מח' הארגון והתרבות.
5. אלטמן אריה – 1902 – 1982. שיקם את המפלגה הרביזיוניסטית בארץ ישראל ועמד בראשה. חבר מועצת המדינה הזמנית. חבר כנסת מטעם תנועת החרות, חבר וראש ועדות שונות בכנסת. מזכיר אגודת הרופאים בתל אביב.
6. אלמוג דוד – לוחם חרות ישראל במחתרת נגד הבריטים. פעל כל שנותרו כחוקר פרטי, במשרד החקירות "ארגוס". עסק בכתיבה עיתונאית ב"דיעות אחרונות", "מברק" ו"מעריב". מייסד ומקים לשכת "גדעון" של בני ברית בתל אביב.
7. באזוב דוד – נולד בגרוזיה ב-1885, נפטר בסיביר. נרדף בגלל פעילותו הציונית ובשנת 1938 נדון למוות וגזר דינו הוחלף בהגליה לסיביר. בנו הבכור שהיה משפטן הוצא להורג ואחיו נדון למאסר ממושך.
8. בור נילס – 1885 – 1962. פיזיקאי דני. תרם תרומה גדולה לתורת האטום. ב-1922 הוענק לו פרס נובל. בשנות השלושים שימש המכון שלו לפיזיקה עיונית בקופנהגן מקלט לפיזיקאים רבים יהודים ואחרים שגורשו על ידי היטלר.
9. בלוך ארנסט – 1880 – 1959. מלחין שווייצרי יהודי. עוד בצעירותו כתב את האופרה "מקבת". באותו זמן פרסם חיבורים על נושאים יהודיים כמו: "פרקי תהילים", "הרפסודיה "שלמה" ו"עבודת קודם" שבה משולבים אלמנטים מוסיקליים יהודיים.
10. בלומנפלד קורט יהודה – נולד בפרוסיה המזרחית. בהיותו סטודנט באוני' בגרמניה הצטרף לתנועה הציונית והפך למנהיג הנוער הציוני והאקדמי ואחר כך לאחד המנהיגים החשובים של הציונות בגרמניה. מראשי האגף הפרוגרסיבי של הציונית הכללית.
11. בן-דוד חיים – 1919 – 1967. יליד אוסטריה. מפקד חטיבת גולני, מזכירו הצבאי של דוד בן גוריון בהיותו ראש הממשלה ושר הבטחון. שימש גם ראש אגף כוח אדם בצה"ל בדרגת אלוף. במסגרת שליחות מדינת ישראל נהרג בהתרסקות מטוס באתיופיה.
12. בנטוב מרדכי - 1900 – 1985. נולד בפולין. שר בממשלות בראשות בן גוריון, אשכול וגולדה מאיר. משפטן במקצועו. בין מייסדי "השומר הצעיר". בין יוזמיו של העיתון "על המשמר" וחבר המערכת. השתתף בעריכת מגילת העצמאות וחתם עליה.
13. ברלין ישעיהו - פילוסוף והיסטוריון בריטי יהודי. שירת גם כדיפלומט בווישינגטון ובמוסקבה. בין כתביו: הקיפוד והשועל, תור ההארה, ארבע מסות על החירות, שלושה מאמרים על המצב היהודי ועוד.
14. ברנשטיין ישעיהו – 1902 – 1988. נצר למשפחת חסידים מיוחסת. ממעצבי דרכה של הציונות הדתית. פרסם עשרות רבות של מאמרים ודברי הגות ב: "ילקוט", "הליכות", "נתיבה", "הצופה" ובספריו. היה חבר מערכת "הצופה" ומאוחר יותר עורך ראשי של "הצופה".

15. גורלסקי ברוך – הניח את אבן הפינה לבית הכנסת הגדול ויסד את אגודת "עונג שבת" באוהל שם. שותפו של א. קריניצי בבית חרושת לרהיטים.
16. גסטר משה – נולד בשנת 1939 באנגליה. נפטר ב-1956 ברומניה. פעיל ומנהיג בתנועת חיבת ציון ובתנועה הציונית באנגליה.
17. גריןשפן הרצל – הרשל היה בן 17 כשפרץ לשגרירות גרמניה בצרפת וירה למוות במזכיר ארנסט פום ראט ב-17 בנובמבר 1938. היריה הזו גרמה כעבור יומיים למהומות "ליל הברדולח". המניע של הרשל היה דחיית בקשתו להארכת האשרה שלו.
18. גרשווין ג'ורג' – 1898 – 1937. מלחין וצייר יהודי. בן שלוש עשרה החל ללמוד נגינה ובהיותו בן שש עשרה החל לחבר שירים. עד מהרה נתפרסם בין מחברי מוסיקה קלה, ג'אז ולסרטי קולנוע. כמו כן הלחין יצירות קלאסיות כמו "הרפסודיה הכחולה".
19. דבלין אלפרד – 1878 – 1957. פסיכיאטר וסופר גרמני ממוצא יהודי. הרומן הידוע שלו הוא "ברלין אלכסנדרפלאץ".
20. דה רוטשילד בת שבע – כלת פרס ישראל, קשרה את גורלה עם מדינת ישראל ועם תל-אביב. בתוכה טולטלו רוחות יצירה חדשות מן העולם ומורשת התרבות של עם ישראל. פועלה בתחומי המחול והמוסיקה, האמנות והתרבות העלו תרומה ייחודית ועתירת צבעים וגוונים לחיי התרבות בתל-אביב-יפו ובארץ כולה.
21. הופמן יעקב – יו"ר הצה"ר בלטביה ושופט בית"ר העולמית הראשון. רופא במקצועו. שרת כקצין רפואי בצבא הרוסי. ממייסדי הקורפורציה הציונית "החשמונאי" ריגה. היה פעיל בהקמת ארגון "הציונים האקטיביסטים" שהיווה את תחילת התנועה הרביזיוניסטית העולמית.
22. הופנקו משה – 1881 – 1949. מראשוני המורים למוסיקה וחלוץ מבצעי המוסיקה בארץ ישראל. נשא בעול ביה"ס למוסיקה שהלך והתפתח לקונסרבטוריון "שולמית". יצר את התשתית לחיים מוסיקליים, לאהבת המוסיקה בקרב תלמידים ואמנים רבים.
23. הלוי ז'ק – 1799 – 1862. מלחין יהודי יליד צרפת. הלחין אופרות ובהן "היהודיה" שהצטיינה במתח וברוח מוסיקלי-יהודי. לימד בקונסרבטוריון בפריס ומונה גם למנצח. גונו וביזה היו תלמידיו.
24. הרץ יוסף צבי – 1872 – 1946. רב ראשי של בריטניה הגדולה. תרם רבות למורשת היהדות ולהקמת המדינה. פרט לעבודת הדוקטור שלו על תורת המידות של מארטינו חיבר בעיקר ספרים חינוכיים שימושיים.
25. וויל קורט – 1900 – 1950. מלחין גרמני ממוצא יהודי. כתב יחד עם המשורר ברט ברקט את "האופרה בגרוש". עליית הנאצים לשלטון אילצה אותו לעזוב את גרמניה ולהשתקע בארה"ב. כתב אופרות, מחזות זמר מצליחים שהועלו בברודוויי. שיריו בוצעו לעתים בפי אשתו.
26. וולך יונה – 1944 – 1985. משוררת ישראלית. נחשבת למחדשת ויוצרת רבת השפעה בתחום השירה בישראל. מספריה: "דברים", "שני גנים", "שירה", "אור פרא", "צורות", "מופע" ועוד.
27. ונטורה משה – נולד באיזמיר שבתורכיה בשנת 1983. כיהן כרב ראשי של אלכסנדריה עד הכרזת מדינת ישראל בה' באייר תש"ח. בארץ הקדיש זמנו לחינוך. פרסם כתריסר ספרים בנושאי הלשון העברית ויסודות הדת והפילוסופיה.
28. זיע"א יוסף חיים – 1837 – 1909. מגיל צעיר נתגלו כשרונותיו ואצילות נפש. הצטיין בשקידה והתמדה, בחריפותו וזכרונו הנפלא. היה מחונן בכשרון הדיבור והנאום, דרשן מעולה ובעל השפעה רבה. הרב נקרא בפי כל גם "הבן איש חי", על שם אחד מספריו בשם זה.
29. חדד סעדיה – נולד בשנת 1882 בדרך מתימן לארץ ישראל. בן בניה של תל אביב בעיקר באזור כרם התימנים, שם גם בנה את ביתו. בשנת 1936 פתח בקומת הקרקע בביתו את בית הקפה הראשון בכרם, שהפך למקום מפגש וביולי לכל האזור.

30. מאדאם חורי פלאג'יה – מייסדת תנועת הנשים הערביות בישראל שמרכזתה היה ביפו. אזרחית ראשונה שזכתה לקבל את אות הכבוד של הכנסת יחד עם הגברת גולדה מאיר ז"ל ובבה אידלסון ז"ל, על מפעל חיים בתחום החברה וקידום מעמד האשה בפרט.
31. חכם שמעון – איש רב פעלים. סופר, מתרגם, משורר ואחד ממייסדי שכונת הבוכרים בירושלים. בכתביו החדיר את אהבת ארץ ישראל ורבים עלו לבנות ולהיבנות בישראל בעקבות חיבוריו.
32. חלד יוסף – נולד בשנת 1911 בפולין. נפטר ב-1989. סמוך לעלייתו ארצה נבחר מטעם מפלגת אחדות העבודה "פועלי ציון" לחברות במרכז קופת חולים. ב-1952 נבחר למועצת עיריית תל-אביב שבה שרת מהשביעית ועד השתיים עשרה, בהפסקה בהן שרת כמנכ"ל משרד הפנים.
33. טוב משה אהרון-1911 – 1989. יליד ארגנטינה שבה פעל בארגונים ציוניים. היה נשיא כבוד של אגודת מקסיקו ישראל, קולומביה ישראל, ישראל קוסטריקה. שימש שגריר בגואטמלה, הונדורס, אל סלבדור וצ'ילה. אבא אבן כתב עליו: "משה טוב חייב להילקח בחשבון על ידי ההיסטוריונים כאחד מאדריכליה המרכזיים של עצמאות ישראל."
34. טוכולסקי קורט - 1890 – 1935. סופר ועיתונאי יהודי גרמני. בין כתביו הסאטיריים: "גרמניה מעל לכל". התאבד בתגובה על עליית הנאצים לשלטון.
35. טימן יעקב - 1903 - 1975. יליד רוסיה. שחקן במה ובידור. מראשוני תאטרון "הקומקום" וממייסדי ומנהלי "המטאטא".
36. טכורש כתריאל – היה רב של שכונת בדרום תל-אביב במשך שנים רבות. איש יודע ספר, תלמיד חכם ומסביר פנים לבריות. תושב נאמן לעיר תל-אביב.
37. טראב יעקב – רבה של שכונת התקווה במשך עשרות שנים. כיהן כראש ישיבת "יוסף חיים" הממוקמת בשכונה.
38. טרומן הריס - 1884 – 1972. מדינאי אמריקאי. נשיא ארה"ב מטעם המפלגה הדמוקרטית בין השנים 1945 – 1953. אחת מפעולותיו הראשונות היתה הפצצת הירושמימה ונגסקי. דוקטרינת טרומן הבטיחה סיוע צבאי וכלכלי למדינות הנתונות לאיום מצד מדינות אחרות במסגרת "המלחמה הקרה". ב-1947 תמך בהקמת מדינה יהודית לצד ערבית וב-1948 אחרי הכרזת עצמאותה היה הראשון שהכיר במדינת ישראל.
39. יקותיאל יוסף - 1897 - 1982. חבר פעיל ב"הגנה". ערך את "אספקלריה של הספורט" - עיתון הספורט הראשון בארץ ישראל. בתחום הספורט היתה פעילותו רבה. זכה להגשים את המכביה הראשונה באצטדיון המכביה בתל-אביב וזכה בפרס ישראל על מפעל חיים ויקיר העיר.
40. יששכרוב חי – בוגר גימנסיה הרצליה. סגן מפקד הצופים העבריים של מחוז יפו. הדריך את "החוג הזקן" ופעל להקמת תנועת הנוער - לימים מחנות העולים. מהנדס ביצועי ראשי בחברת החשמל והיה אחראי להקמת תחנת הכוח רדינג. עם קום המדינה מונה על ידי בן גוריון לסגן שר הביטחון לענייני אוויריה.
41. כהן-מילר אניטה – נולדה בווינה ב-1890. מגיל צעיר התמסרה לעבודה סוציאלית ובמיוחד לילדים. עמדה בראש ועד סיוע לפליטים יהודים מגליציה ובוקובינה. ניהלה את פעולות הג'וינט באוסטריה. יסדה בארץ מוסדות סעד וגם את הסתדרות נשות מזרחי.
42. כץ בן-ציון - 1875 – 1958. עיתונאי. בילדותו היה עליו. התחיל את הקריירה העיתונאית בגיל 17. כץ רשם לזכותו סקופים גדולים – הראשון היה פרסום החוקה הצארית ב-1905. בישראל כתב בעיתון "הארץ" וב"הבוקר". הקים את עיתון "חדשות" שנסגר. זכה בפרס סוקולוב לעיתונות.
43. לובוצקי בנימין אליאב – נולד ב-1909 בריגה – לטביה. למד באוניברסיטאות ברלין, וינה ופריס. היה חבר מערכות: "המשקיף" ו"ידיעות אחרונות". ייסד את "תנועת העם". בשנות החמישים והשישים שירת בשירות המדינה וביניהם נספח וקונסול כללי בארגנטינה ובניו יורק.

44. לוי אהרון משה – 1868-1964. את ביתו בתל אביב קבע בשדרות רוטשילד. שימש כראש אגודת יהודי עדן עד פטירתו והיה ממנהיגי הבולטים של קהילה זו בעיר תל אביב. גולת הכותרת של מעשיו: ייסודם ובנייתם של שני בתי כנסת: האחד "אהל מועד" ו"שערי ציון".
45. לוי חנוך – 1943 - 1999. כשרון גדול ויוצא דופן שזכה מראשית דרכו להכרה עצומה. במאי ומחזאי מהגדולים ביותר שהיו בישראל. השאיר אחריו 34 מחזות. אחד המחזאים הנועזים והמקוריים שלא פחד מדעת קהל.
46. לוינסון אברהם – 1892 - 1955. סופר ועסקן תרבות עברי. בשנת 1920 נבחר ל"סיים" הפולני כנציג "התאחדות". בארץ היה מנהל מחלקת הפרסום של אוניברסיטת ירושלים, מנהל מרכז לתרבות של הסתדרות העובדים. כתב ותרגם ספרים ומחזות מרוסית ואידיש.
47. לייענר שלמה – נכדו של מייסד חסידות ראדיזין. ליקט מכל הש"ס וספרות התנאים את הסוגיות השייכות למשניות סדר כלים וסדר טהרות וערך אותם וחיבר להם פירוש. הפיץ תורה בישיבות שייסד בערים בפולין. נרצח ע"י הגרמנים ומת מות קדושים וגיבורים.
48. ליכטר יהושע – מראשי ברית הבריונים. העורך והמוציא לאור של בטאון הרוויזיוניסטים "חזית העם". עסק בהעלאת עולים ובגאולת קרקעות. מגואלי שכונת התקווה, שיכון ל' וממקימי קופת חולים לאומית.
49. לינקאוס פופר יוסף – פילוסוף. פיתח את תורת העברת החשמל ואת תורת התעופה של ספינת האוויר. הגה את רעיון הקמת המדינה ע"פ תורתו של הרצל. את אוסף ספריו השאיר לספריה הלאומית בירושלים.
50. מהלר גוסטב – 1860 - 1911. מלחין ומנצח. פסנתרן מבטיח וכשרון מיוחד היה לו לניצוח והלחנה. הלחין תשע סימפוניות ארוכות – את העשירית לא זכה להשלים – וגם לחנים קטנים אך משמעותיים כמו: "שירי קינה על מות ילד".
51. מוהר יחיאל – 1921 - 1969. משורר ופיזמונאי. הוציא חמישה ספרי שירה. עיקר פירסומו בזכות מאות פזמונים שבאמת "נשאו בפי כל" כמאמר הביטוי. פיזמוניו ביטאו את רוח התקווה וקשה לתאר את ישראל בשנותיה הראשונות בלעדיהם. כל הפיזמונים נכתבו בתל אביב.
52. מוזס ולטר – 1892 - 1955. ד"ר לכלכלה. עלה ארצה מגרמניה בשנת 1926. ייסד את בית החרושת לסיגריות "דובק". התמסר לאיסוף חפצי אמנות ועתיקות. נידב לעיריית תל אביב יפו אוסף עשיר של זכוכית עתיקה מהאוספים החשובים בעולם.
53. מילו דרייס – 1892 – מלחין יהודי יליד צרפת. אחרי מות ראוול נחשב מילו כנציג המוסיקה הצרפתית בזירה הבין-לאומית. בשנת 1940 התיישב בארה"ב ושם המשיך בפעילותו כמרצה, מורה ומנצח. חיבר אופרות, מוסיקה קאמרית וכן יצירות על נושאים יהודיים.
54. מיטוס אליהו – 1892-1977. משורר עברי, סופר ומתרגם. למד בסורבון בפריס. שיריו פורסמו ב"על המשמר" ופרסומיו הרבים הוצאו לאור בשנים מ-1938 עד 1967. קיבל את פרס פיכמן.
55. מיכאלי יצחק – רופא. איש מופת מל"ו צדיקים. בעל מרפאה ברחוב אחווה פינת שבזי ושם היה ביתו. היה מוכן להגיש עזרה לחולים ביום ובלילה ולעתים ללא תמורה. דמות אהובה ונערצת על תושבי השכונות באיזור.
56. מנדלשטם אוסיף – 1891-1938. משורר רוסי ממוצא יהודי. נאסר ב-1935 וב-1938 סבורים שמת במחנה כפייה. שיריו מצטיינים בצורתם הקלאסית ובעוצמתם הרוחנית.
57. מרקיש פרץ – 1895-1952. מגדולי המשוררים והמספרים האידיים ברוסיה. אחדות מיצירותיו תורגמו גם לעברית. כתב גם מחזות ב-1948 נעלמו עקבותיו ואחר כך נודע כי ב-1952 הוצא להורג ע"י השלטונות.
58. משה"ד אנוסי – כתוצאה מעלילת דם, נטבחו עשרות מבני העדה ואחרים נאלצו להמיר את דתם ולקבל עליהם את דת האיסלאם. למרות הסכנות שמרו במסתרים על חוקי הדת היהודית. רבים מיהודי משה"ד הגיעו ארצה בעליה לרגל והתיישבו בירושלים ובערים אחרות.

59. נחום חיים – נולד בתורכיה בשנת 1872 – נפטר בשנת 1960. סיים בית מדרש לרבנים והשתלם המשפטים. הוכתר לראש רבני תורכיה. מרצה בעל כשרון ומדינאי מנוסה שהשפיע רבות בחוגי השלטון.
60. נמרי דוידקה – נולד בפולין בשנת 1908. האיש מאשדות יעקב שאירגן שלושים עליות על הקרקע ב"חומה ומגדל". ניצח על הורדת מעפילים מעשרות ספינות. כיהן כסגן מפקד הפלמ"ח ונותר כמעט אלמוני. כשעמד בראש משימה מצא פתרונות לכל בעיה, ידע לעשות יש מאין. היה מפקד וגם חבר.
61. נסים יצחק - נולד ב - 1896 בבגדד, רב ראשי לישראל, נשיא בית הדין הרבני הגדול. עלה לארץ ישראל ב - 1925. ניסה להחדיר יהדות בקרב הישוב הלא דתי ולשם כך ערך ביקורים בקיבוצים ופרסם חיבורים רבים.
62. נפתלי פרץ - יליד גרמניה, כלכלן, מדינאי וממנהיגי הסוציאל דמוקרטים בגרמניה, הצטרף לתנועה הציונית היה חבר ההנהלה הציונית בגרמניה. בארץ היה מרצה בטכניון, היה חבר במועצת עיריית תל-אביב-יפו ושימש בתור מנהל בנק הפועלים. בנוסף, היה חבר כנסת בכנסת הראשונה, השנייה והשלישית מטעם מפלגת מפא"י בהן שימש בתור שר החקלאות, שר בלי תיק ושר הסעד.
63. סגל ירושלים - נולד ב - 1898 ברוסיה. למד בגימנסיה "הרצליה". התנדב לגדוד העברי, היה אחראי לבטחון בתל-אביב במאורעות 1920, השתתף בכיבושה של יפו, ממייסדי בית הגדודים, התנדב במשטרת התנועה בתל-אביב. עסק בתרגום סרטים לעברית. זכה בתעודות הוקרה רבות בהן יקיר תל-אביב-יפו.
64. סגל צבי הרמן – אחד מחותמי מגילת העצמאות וחבר במועצת המדינה הזמנית. ביתו בתל-אביב שימש אכסניה ללוחמי המחתרת, בעיקר לאחר פיצוץ מלון המלך דוד בירושלים, ולפני היציאה לפעולה לשחרור יפו.
65. אנדריי סחרוב - חי בשנים 1921 – 1989. מדען ולוחם למען זכויות האדם. חבר האקדמיה למדעים, חתן פרס נובל לשלום בשנת 1975. פעל למען זכויות האדם לרבות יהודי ברית המועצות. בשנות ה-40, ה-50 וה-60 יצא נגד השימוש בנשק הגרעיני.
66. סטבסקי אברהם – חי בשנים 1906 – 1984. היה חבר בתנועת הבית"ר. נאשם ולאחר מכן זוכה מאשמה ברצח חיים ארלוזורוב. לאחר שיחרור נסע לפולין ועסק שם בהעפלה. נפצע אנושות באוניה "אלטלנה".
67. סטרכילביץ צבי חי בשנים 1880 – 1937, חבר בתנועה הציונית מנעוריו. מיוזמי ובוני מרכז עסקים ראשי בתל-אביב. ממייסדי "הפועל הצעיר". בנה בכספו את בית הדואר המרכזי באלנבי. הקפיד על עבודה עברית. ב - 1935 הציע לעיריית תל-אביב להקים בורסה לניירות ערך בעיר.
68. סילמן קדיש יהודה – נולד בליטא, ממייסדי העיר תל-אביב, בביתו ביפו נערכה האספה הראשונה של "אחוזת בית". את ביתו בתל-אביב בנה ברחוב לילינבלום. היה מנאמי השפה העברית. כתב שירים, היה עיתונאי מוכשר והוציא ספר "לכו ונרננה", בו שבעים שירים.
69. סעמפו סגארה – קונסול יפן בליטא. חסיד אומות העולם משנת 1984. פרשת ההצלה והתושיה שלו כתובים בספר של ד"ר זרח ורהפטיג פליט וניצול בנושא: "מאמצי הצלה בעת השואה" שראה אור בעברית ובאנגלית.
70. סתר מרדכי – נולד ב - 1916 ברוסיה הדרומית. מלחין ומורה. מראשית דרכו היתה מגמתו ברורה לכתוב מוסיקה מודרנית-ישראלית. היתה לו זיקה ללחנים תימנים, חיבר מוסיקה למקהלות, להרכבים קאמרליים ולתזמורת.
71. עמיקם אליהו – עיתונאי ופובליציסט. לאחר עלותו ארצה הצטרף ל"הגנה לאומית" ונמנה עם ראשוני אצ"ל. עמד בראש אירגונים שונים והיה מראשוני הטייסים בארץ. קיריין ב"קול ציון הלוחמת" – תחנת הרדיו של אצ"ל. בפילוג באצ"ל הצטרף ליאיר (אברהם שטרן). חבר מערכת "ידיעות אחרונות".

72. פיינברג יוסף – נולד ב- 1855 באוקראינה. הגיע ליפו והצטרף לוועד "חלוצי יסוד המעלה בארץ ישראל" שנוסד לשם הקמת המושבה בארץ. בתפקידו כגזבר הוועד הוא וחבריו קנו את אדמות "עיון קארא" ויסדו את המושבה ראשון לציון.
73. פילץ אריה – חי בשנים 1908 – 1992. היה חבר ב"הגנה", בה מילא תפקידים שונים, בהם ממונה על סליקים. עיסוקו העיקרי היה בנייה, וגם בעל בתי קפה, ביניהם קפה "פילץ" שהפך למוקד בחיי העיר תל-אביב בפרט והמדינה בכלל. המקום שימש להעברת מודיעין רב ל"הגנה" בשל האורחים הבריטים רמי המעלה שבילו בו.
74. פרוץ לאו – חי בשנים 1882 – 1957. נולד בפראג, חי בווינה, אותה עזב ועלה לארץ ישראל, לתל-אביב בשנת 1938. מתמטיקאי – אקטואר. סופר שכתב רומנים הסטוריים ועכשוויים בשפה הגרמנית. ספר אחד תורגם לעברית "לאן התגלגל תפוחון?"
75. פרייגרזון צבי – חי בשנים 1900 – 1969. מסופרים הבולטים ביותר, כתב את יצירותיו בעידן רוסייה סובייטית. אהבתו לשפה העברית ולעם היהודי, ליוותה אותו במהלך כל חייו. איש מדע בתחום המחצבים ובלילות בסתר ובסכנה מתמדת כתב את יצירותיו, חלק מיצירותיו הוברחו לארץ בשנים האחרונות לחייו.
76. צימפל קרל – באמצע שנות השישים של המאה ה"ט, הגיש ד"ר צימפל לרשות העותומנית תכנית להנחת מסילת ברזל, בין יפו לבין ירושלים וכן לבניית נמל עמוק מים ביפו. לדעתו של מתעד תולדות ארץ ישראל בת תקופתו, פרופ שמואל אביצור ז"ל, פועלו של ד"ר צימפל בא מתוך רצונו לקבץ את גלויות ישראל.
77. צלאן פאול – חי בשני 1920 – 1970, שמו המקורי פאול אנצ'ל. משורר ומתרגם יהודי – גרמני, בין קובצי שיריו "פרג וזיכרון".
78. צ'רטוק שמשון – ייסד את קופת חולים לאומית. טיפל בחשאי בפצועי האצ"ל וישב על כך בכלא. חבר מועצת הבריאות העליונה וממניחי היסוד לחיל הרפואה והביטוח הלאומי.
79. צ'רצ'ל וינסטון חי בשנים 1874 – 1965, מדינאי וסופר בריטי. בפרוץ מלחמת העולם השנייה נתמנה לשר הימיה וב- 1940 היה לראש ממשלת קואליציה, בהפסקה עד 1955 שאז פרש. בשנת 1953 זכה בפרס נובל לספרות.
80. קור (קורנובסקי) פאול - חי בשנים 1926 – 2001. גוייס ל"הגנה" במסגרת המח"ל. בצבא שירת בפיקוד הדרכה שם צייר את ספרי ההדרכה הראשונים של צה"ל. עבד בהוצאה לאור "מערכות" וצייר את הפלקט הראשון ב- 1949 "מלווה מלחמה – מלווה ניצחון", פלקט זה שימש לגיוס כספים לבטחון. בעשור האחרון התפרסם כמספר ומצייר ספרי ילדים. עד כה יצאו 15 ספרים.
81. קיי דני – נולד ב- 1913, שחקן ובדרן, אמריקאי – יהודי. בראשית דרכו הופיע בבתי מלון ונפוש של יהודים באזור ניו יורק לימים היה שחקן על בימות ברודווי והוליווד.
82. קפלן שלמה – חי בשנים 1909 – 1974, יליד ביאליסטוק. מנצח של מקהלות. שנים רבות פעל באירגון והדרכת מקהלות. ריכז וניצח על הזימרה המשותפת בכינוסי "הזמריה" שבהם השתתפו מקהלות יהודיות מארצות העולם. ניצח על מקהלת "קול ציון לגולה".
83. ריבלוב מנחם – סופר ומבקר, ערך את "הדואר" שבועון ההסתדרות הציונית באמריקה. כמבקר ספרות עברית באמריקה השפיע על הכתיבה בגולת ארה"ב.
84. ריינהרט מקס – חי בשנים 1873 – 1943. במאי תאטרון אוסטרי ממוצא יהודי. בהפקות הענק שלו השתמש בתאורה ובתפאורה ראוותנית. בין הפקותיו: "אדיפוס המלך", "הנס באולימפיה", בנוסף ביים אופרות ועיבד לקולנע את "חלום ליל קיץ".
85. רצבי זכריה – נולד בתימן ב- 1898. ממייסדי התאחדות התימנים בישראל. כל חייו התגורר בכרם התימנים, היה פעיל באגודת צעירי ישראל שבין פעולותיה הקמת בתי ספר לילדי תימן. בנוסף היה פעיל באגודות רבות אחרות.

86. שוהם צילה – חיה בשנים 1894 – 1989. לוחמת לשוויון זכויות הנשים, מבכירי הפרדסנים בארץ. השתתפה בפגישות הייסוד של ויצ"ו עולמית, בוועידת ויצ"ו עולמית ראשונה של המחלקה למעמד האשה ואחראית על בתי ספר חקלאיים של ויצ"ו.
87. שויצר דוד – חי בשנים 1925 – 1997. בוגר בית הספר הגבוה לספורט בקלן, בגרמניה, איש שירותי הביטחון למעלה מעשרים שנה ומגדולי המאמנים שידעה ישראל. שחקן הפועל בכדורסל וכדורגל. מאמן כדורגל, שזכה עם נבחרת הנוער בגביע אסיה. הוא זכה בשש אליפויות ושלושה גביעים.
88. שיכמן שבת – חבר כנסת רביעית וחמישית מטעם תנועת החרות. חבר הוועד הפועל של הסתדרות העובדים הלאומית. מנהל חברת "סלע" בע"מ שבנתה שיכונים ברחבי הארץ בכלל ובתל-אביב בפרט. חבר הדירקטוריון של הקרן הקיימת לישראל וחבר המועצה של מנהל מקרקעי ישראל.
89. שלום גרשום – חי בשנים 1897 – 1982. נולד בגרמניה. מגדולי חוקרי המיסטיקה והקבלה. ממייסדי האקדמיה הישראלית למדעים ונשיאה בשנים 1968 – 1974. מבין הספרים שכתב: "שבת צבי והתנועה השבתאית בימי חייו", "פרקי יסוד בהבנת הקבלה וסמליה".
90. שנברג ארנולד – חי בשנים 1874 – 1951. מלחין יהודי יליד אוסטריה היה מורה באקדמיה בווינה. עזב את ברלין והשתקע בארה"ב. היה פרופסור באוניברסיטת קליפורניה, מבין היצירות שכתב: רביעיות לכלי קשת, פואמה סימפונית, קונצ'רטו לכינור, לפסנתר והאופרה הבלתי גמורה "משה ואהרון".
91. שערי יהודה, עו"ד – חבר כנסת וסגן שר התיירות והפיתוח, אחד האידיאולוגים של המחשבה הליברלית בישראל. בנפשו נשאר תמיד תל-אביבי, על אף שמתוקף תפקידו העביר את זמנו לרוב בירושלים. תרם רבות לפיתוח התיירות בעירנו ובסביבה. הוא היה בין הראשונים שהקדיש תשומת לב לבעיות אקולוגיות ולאיכות הסביבה.
92. שפירא יוסף – חי בשנים 1930 – 2000. תעשיין ופוליטיקאי. חבר כנסת העשירית, האחת עשרה והשלוש עשרה, מטעם "אגודת ישראל", שימש כיו"ר ועדת הכספים בכנסת ה-13. בעליה של תשלובת השטיחים "כרמל".
93. שרמן משה – רופא, הקים ב-1912 את האגודה המדיצינית העברית שהפכה להסתדרות הרפואית בישראל, עמד בראשה עד סוף ימיו. היה חבר מועצת העיר תל-אביב בראשות מאיר דיזנגוף. ב-1950 נבחר כנשיא כבוד של ההסתדרות הרפואית וב-1954 העניקה לא העירייה את פרס הנרייטה סולד.